

leHoVaH JIREH - Partea a doua

Am câteva texte din Scriptură și câteva notițe pe care aș vrea să vi le spun, dar înainte de toate, haideți să ne rugăm din nou.

Tată, Te rugăm să iei Cuvântul Tău. El este Adevărul, iar Biblia spune că este și o sămânță semănată. Noi știm, Tată, că dacă o sămânță este bună, va germina, împlinind astfel voia și planul Tău.

Când a fost pe pământ, Isus era Vița, iar sămânța pe care a semănat-o era Cuvântul Lui. Și noi știm că Sămânța a germinat prin propria Lui viață.

Tată, noi știm că dacă o sămânță cade într-un pământ bun, nu pe stânci, nici între spini care s-o înăbușe, deci dacă va cădea într-un pământ bogat și fertil, într-un pământ al credinței, va aduce roadă după soiul ei.

Noi știm că fiecare sămânță sau făgăduință a lui Dumnezeu, va rodi după soiul ei, după cum a fost făgăduit. Dacă întâlnește pământul potrivit, pământul pregătit, curățat de toate pietrele; din care a fost scoasă toată amărăciunea, tot egoismul și indiferența; gelozia și toate celelalte lucruri rele, ea va aduce roadă bună. Dar acea rădăcină de amărăciune, care strică atât de mult lucrarea lui Dumnezeu, trebuie scoasă afară negreșit.

Dumnezeule, Te rugăm să faci ca printre noi să nu fie niciodată o asemenea rădăcină, ci să posedăm doar acel Cuvânt bun care va găsi pământul potrivit. Și așa cum am văzut aseară, în exemplul dat cu privire la marele patriarh Avraam, fă ca și noi să ne găsim poziția corectă, știind că suntem copiii lui Avraam prin credință în Hristos.

Îngăduie aceasta spre slava Numelui Tău, pentru că Te rugăm în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Vom recapitula puțin tema despre care am vorbit aseară și în care ne-am referit la Avraam. După cum știți, am citit din **Geneza 12**.

În capitolul 11, am văzut că tatăl lui Avraam și-a luat familia și împreună cu fiii săi, a ieșit din Ur, din Haldea, ca să meargă în Canaan. Apoi am aflat că Dumnezeu l-a chemat pe Avraam, un om obișnuit, și i-a cerut să-L urmeze. Pe vremea aceea, numele lui nu fusese încă schimbat din Avram în Avraam, nici al ei din Sarai în Sara; Avram și Avraam, aveau o însemnătate diferită.

În studiul pe care l-am făcut aseară, noi am ajuns până la locul unde Dumnezeu a confirmat legământul, dovedindu-i lui Avraam că El își va ține făgăduința. Aceasta am văzut-o în capitolul 15 din Geneza. Am mai văzut cum Avraam a fost chemat de Dumnezeu și cum spre seară i-a adus ca jertfă o juncană, o capră și un berbec. Noi am privit aceasta aseară, când am explicat că însemnătatea acestui simbol este vindecarea ce nu s-a schimbat niciodată, pentru că vindecarea s-a făcut întotdeauna numai prin credință.

În ce privește ispășirea, ea a fost înlocuită, adică în locul vieții unui animal, s-a adus ca jertfă viața unui Om.

În Vechiul Testament, închinătorul trebuia să vină cu sângele unui animal, pentru că Dumnezeu Se întâlnește cu oamenii numai sub sânge. Acesta este singurul loc în care a făcut-o sau o va face vreodată. El nu Se întâlnește cu tine sub un crez; nici sub educația ta, ci te va întâlni numai sub sânge. Acesta-i singurul loc. Tot Israelul se închina sub sânge.

Apoi am aflat din istorie cum se făcea legământul între oameni, și am văzut că în Orient erau mai multe feluri de a-l face.

Astăzi, noi semnăm niște hârtii, ne strângem mâinile și spunem: „Vândut”. Japonezii aruncă sare unul peste altul și spun că acesta este semnul că au făcut legământul.

Dacă mergeți în Orient și în Răsărit, veți constata că Biblia voastră devine o carte nouă pentru voi.

Noi suntem un popor englez, de aceea încercăm să înțelegem totul în felul englezesc. De aceea este foarte greu să înțelegem Scriptura, dar dacă mergeți în Est, veți vedea că acolo căsătoriile se fac exact ca în zilele lui Hristos. Multe lucruri nu s-au schimbat deloc – mă refer la obiceiuri și la felul lor de a fi.

Aseară am văzut că în acele zile, când doi oameni făceau un legământ, îl scriau pe o piele de oaie, după care sacrificau un animal și stăteau între bucățile despicate. Ei rupeau acea piele de oaie în două (fratele Branham rupe o hârtie), iar când se întâlneau din nou, cele două bucăți trebuiau să se potrivească exact, ceea ce înseamnă că nu se putea face nici o imitație.

Prin urmare, din lecția de aseară, noi am aflat ce trebuia să facă Dumnezeu ca să-i dovedească lui Avraam legământul Său. Făgăduința i-a fost făcută lui Avraam și seminței ce urma să vină după el. Deci nu doar lui Avraam, ci și seminței lui.

Sămânța naturală a lui Avraam a fost Isaac, dar sămânța spirituală, sămânța credinței lui Avraam, a fost Hristos, iar acum lumea nu a fost binecuvântată prin Isaac, ci prin Hristos, Sămânța Împărătească ce a murit pentru toți oamenii.

Prin legământul făcut între El și Avraam, Dumnezeu ne-a arătat ce va face, cum Îl vor urma pe Hristos și cum trupul Îi va fi ridicat sus pentru a sta la dreapta lui Dumnezeu, în prezența Celui Prea Înalt, în timp ce Duhul lui Hristos va fi trimis jos, pe pământ.

Vechiul Testament este doar o umbră a Noului Testament, iar dacă aveți umbra, puteți spune destul de bine cum este realitatea. Acolo era El, care este și va fi.

Acum, Duhul lui Hristos S-a întors peste Biserică împlinind exact Ioan 15, unde scrie:

„Eu sunt Vița, voi sunteți mlădițele.” Împlinind Ioan 14.12: *„Cine crede în Mine, va face lucrările pe care le fac Eu....”* Aceleași lucruri despre care vorbește întreaga Scriptură.

„Dacă rămâneți în Mine, și dacă rămân în voi cuvintele Mele, cereți orice veți vrea și vi se va da.” (Ioan 15.7).

„Peste puțină vreme lumea, nu Mă va mai vedea (cuvântul grecesc „lumea” înseamnă „cosmosul” sau „ordinea mondială”), dar voi Mă veți vedea”; pentru că Eu (pronume personal) voi fi cu voi și în voi până la sfârșitul lumii.”, ceea ce dovedește că *„Isus Hristos este același ieri, azi și în veci.”* (Evrei 13.8). El rămâne; El a înviat din morți.

„Lumea (necredincioșii) nu Mă va mai vedea.” Ei nu-l vor recunoaște, dar credincioșii Îl vor recunoaște, pentru că El este același Isus care a fost întotdeauna. El nu S-a schimbat pentru că este același ieri, azi și în veci, deși mulți încearcă să spună că acest Cuvânt nu este inspirat.

Aici aș vrea să vă spun ceva ce tocmai mi-a venit în gând. Eu cred că amvonul nu este un loc pentru glume, ci este un loc al sincerității și al seriozității, mai ales că vedem cum ziua Domnului se arată tot mai mult. Deci acesta este un motiv în plus ca să fim tot mai sinceri. C u câțva timp în urmă un tânăr mi-a spus o poveste pe care aș vrea să v-o spun și vouă. S-a întâmplat în Boston.

El avea o mamă foarte cumsecade, care știa că fiul ei are chemarea pentru a-L sluji pe Domnul. Așa ceva ar bucura orice mamă. Da, orice mamă adevărată s-ar simți onorată de Dumnezeu dacă ar ști că fiul ei este chemat de El ca să-l predice Evanghelia; acesta ar fi cel mai prețios lucru din viața ei.

Și această mamă sărmană a făcut tot ce a putut ca să-l trimită pe fiul ei la școală, la un seminar, dar în timp ce el era plecat, ea s-a îmbolnăvit foarte grav.

Atunci femeia a chemat medicul, iar acesta a constatat că avea dublă pneumonie, așa că i-a dat penicilină și alte medicamente ca să omoare germele, dar tratamentul nu a avut nici un efect. Mama tânărului se simțea tot mai rău, de aceea au trimis vorbă la Asbury, Kentucky, la Colegiul Wilmore, unde se afla fiul ei, ca să vină s-o vadă pentru că era pe moarte.

În dimineața următoare, când fiul își pregătea bagajele ca să plece acasă, a primit un telefon în care i s-a spus: „Mama ta este mult mai bine. Așteaptă un telefon.”

„Mamă, am auzit că te-ai făcut bine. Totuși, nu înțeleg ce medicament ți-a dat medicul încât starea ta s-a schimbat atât de repede.”

„Fiule, nu a fost aceasta, a răspuns ea. Tu știi misiunea aceea micuță din josul străzii, casa aceea unde oamenii...”

„Da, îmi amintesc.”

„O doamnă de acolo s-a simțit călăuzită să vină până la mine și să întrebe dacă aș vrea ca păstorul ei să vină și să se roage pentru mine. Eu am acceptat, iar el a venit și mi-a citit din Biblie, unde scrie că *„dacă este vreunul bolnav să cheme pe prezbiterii bisericii să se roage pentru el, căci rugăciunea făcută cu credință îl va mântui pe cel bolnav.”* (Iacov 5.14-15), după care m-a uns cu untdelemn. În

dimineața următoare m-am simțit deja mult mai bine, ceea ce a făcut ca medicul să îmi dea voie să mă ridic, iar două zile mai târziu am fost pe deplin vindecată. Slăvit să fie Domnul!”

Auzind ce spune, tânărul i-a zis: „Mamă, tu începi să te comporti ca oamenii de acolo, de aceea îți spun că noi am învățat la școală că ceea ce scrie în Marcu 16, începând de la versetul 9 în jos, nu este inspirat. Oamenii din acea biserică nu merg la școală și sunt aproape analfabeți, de aceea nu știu aceasta. Desigur, ei au intenții bune, dar noi am învățat că ceea ce scrie de la versetul 9 în jos, a fost adăugat, poate chiar de la Vatican sau de altcineva, și prin urmare nu este inspirat.”

Dar micuța mamă a strigat: „Aleluia!”

„Mamă, ce te face să spui aceasta? a întrebat-o el mirat.”

„Fiule, mă gândesc că dacă Dumnezeu a putut să mă vindece cu un cuvânt neinspirat, ce va putea face atunci Cuvântul inspirat?”

Vedeți, totul este inspirat, fiecare Cuvânt al Său. Acest lucru este valabil și pentru Cuvântul care spune:

„Cereți orice în Numele Meu și vi se va da.

Adevărat vă spun că, dacă va zice cineva muntelui acesta: „Ridică-te și aruncă-te în mare”, și dacă nu se va îndoi în inima lui, ci va crede că ce zice se va face, va avea lucrul cerut.

De aceea vă spun că, orice lucru veți cere, când vă rugați, să credeți că l-ați primit

și îl veți avea.” (Marcu 11.23-24).

Deci totul este inspirat, fiecare părticică.

Când Morse Reedhead, un om învățat și foarte cumsecade, a venit la mine acasă și a primit botezul Duhului Sfânt, a căzut peste măsuța de cafea din cameră. El mi-a zis:

„Frate Branham, să înțeleg că ești baptist?”

„Păi, am fost ordinar de Biserica Baptistă Misionară când eram doar un băiat tânăr, dar nu aparțin de acolo,” am răspuns eu.

„Atunci de ce te învârți în jurul acestor penticostali?”

„Ei sunt oameni ca mine și ca tine.”

„Și crezi că ceea ce au ei este Duhul Sfânt?”

„Sigur că da.”

„De ce tot sar și strigă?”

„Păi, trebuie să scoată presiunea afară, așa cum se întâmplă cu aburul prin fluier, dacă presiunea lui nu este folosită la învârtirea roților. Nu încerca să-i înveți că în loc să scoată presiunea afară așa, ar fi mai bine s-o pună la muncă, căci credința, afară în stradă, încearcă să-i aducă pe oameni în Împărăția lui Dumnezeu.”

„Eu i-am văzut făcând toate acele lucruri, așa că am să-ți spun de ce am venit aici, a continuat el. Am cunoscut cândva un băiat cumsecade din India, care a primit educație în școala noastră. Când și-a încheiat studiile, l-am condus la amvon și i-am spus: „Băiete, când vei ajunge în India, printre ai tăi, tu ești un om educat (cred că a studiat electronica), dar aș vrea să te întreb dacă nu dorești să-L părăsești pe profetul acela mort, pe Mahomed, și să-L primești în inima ta pe Isus Hristos cel înviat. Auzindu-mă ce-i spun, el m-a întrebat: „Domnule, ce poate face mai mult acest Isus al tău, decât proorocul meu?”

„Păi, Isus poate să-ți dea viață veșnică.”

„Dar Coranul nostru promite același lucru.” (Coranul este Biblia mahomedană). Acel tânăr a mai spus: „Știi, Coranul nu a promis nimic; și nici Mahomed nu a promis nimic altceva, decât viața după moarte, dar Isus al vostru a promis că semnele care L-au urmat pe El, îi va urma și pe cei ce vor crede în El, de aceea, noi am vrut să-i vedem pe învățătorii voștri făcându-le.”

Gândiți-vă numai. Și acel bărbat mi-a spus:

„Atunci mi-am dat seama că nu am de-a face cu un băiat obișnuit, ci cu unul care știe ce spune.”

Vedeți? Poate că până atunci s-a jucat cu credința, dar lăsați-l pe vrășmaș să sară numai o dată pe voi și imediat nu veți mai ști încotro s-o apucați.

Și el i-a spus acelui tânăr:

„Băiete, Isus a înviat din morți.”

„Da? Păi, ați avut la dispoziție aproape două mii de ani ca să dovediți aceasta și totuși nici 2/3 din oameni nu-L cunosc. Și atunci ce vreți? Așteptați însă ca Mahomed să se ridice din mormânt și în 24 de ore va ști aceasta întreaga lume.”

Așa este. Ei au un cal așezat lângă mormântul lui. Eu l-am văzut acolo. Ei schimbă garda din patru în patru ore, așteptând în tot momentul învierea profetului lor care, spun ei, va încăleca pe cal și va cuceri lumea.

Deci tânărul i-a spus acelui bărbat:

„Stați numai să învie din morți și întreaga lume va ști aceasta.”

„Păi, Isus a înviat din morți, dar proorocul vostru este tot în mormânt!”

„De unde știi că a înviat?”

„Pentru că este în inima mea.”

„Dar și Mahomed este în inima mea, domnule.”

„Bine, dar eu am pace și bucurie.”

„Domnule, mahomedaismul poate produce tot atât de multă psihologie ca și creștinismul.”

Și produce. Ar trebui să-i auziți cum strigă și cum urlă și v-ați da seama că așa este.

„Ce vrei să spui prin afirmația că Isus a făgăduit toate aceste lucruri? Probabil că te referi la Marcu 16,” a spus acel bărbat.

„Da, acesta este unul din textele voastre la care mă refer. Ultimele cuvinte pe care le-a spus El bisericii, au fost: *„Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură...Iată semnele care-i vor însoți pe cei ce vor crede: în Numele Meu vor scoate draci; vor vorbi în limbi noi;dacă își vor pune mâinile peste bolnavi, bolnavii se vor însănătoși.”* Acestea sunt ultimele cuvinte pe care le-a spus Isus conform Scripturii.”

„Păi, vezi tu, acele cuvinte nu au fost inspirate. El nu a vrut să spună chiar așa.”

„Nu sunt inspirate? Atunci ce fel de carte citești tu? Coranul este în întregime o carte inspirată,” i-a răspuns tânărul.

Vedeți? Aceasta este dovada înfrângerii teologiei slabe făcute de mâna omului, a teologiei care nu are Duhul să stea în picioare în fața provocării. Noi avem nevoie de oameni curajoși, asemeni celor trei tineri care l-au înfruntat pe Nebucadnețar și i-au spus:

„Iată, Dumnezeul nostru, căruia Îi slujim, poate să ne scoată din cuptorul aprins, și ne va scoate din mâna ta, împărate.

Și chiar dacă nu ne va scoate, să știi împărate, că nu vom sluji dumnezeilor tăi, și nici nu ne vom închina chipului de aur pe care l-ai înălțat.” (Daniel 3.17-18).

Astfel de oameni ne trebuie: care l-au crezut pe Dumnezeu, care au crezut în supranatural și care au fost curajoși întotdeauna.

Și domnul Reedhead mi-a spus: „Frate Branham, eu nu am putut răspunde în fața acestui tânăr, de aceea, mi-am propus să vin să te caut ca să te întreb cum stau lucrurile. Prin urmare, iată-mă! Eu am o mulțime de diplome; atât de multe, că aș putea tapeta pereții cu ele, dar unde este Hristos în toate acestea?”

„Cine sunt eu ca să spun că învățătorii sunt greșiți? De fapt nu despre aceasta este vorba, ci problema este că tu ai nevoie de Persoana lui Hristos.”

Doctor Lee Vayle este un bun prieten al meu. El are un mare succes în rugăciunea pentru bolnavi și ține campanii mari, pentru că acei bărbați cred.

Acum vedeți, Duhul care a fost în trupul lui Isus era Dumnezeu, Emanuel. Duhul Sfânt, Dumnezeu, a venit jos în Hristos și El a fost Dumnezeu cu noi, iar sângele Său urma să ne răscumpere.

În Vechiul Testament, când închinătorul venea, își punea mâinile peste jertfa lui, în timp ce preotul o junghia. Astfel, el simțea zbaterea trupului micuțului miel în timp ce murea, iar blana și mâinile închinătorului se umpleau de sânge. Atunci, credinciosul își dădea seama că el este cel care ar fi trebuit să moară din pricina păcatelor săvârșite, dar mielul a luat locul lui.

Dar viața care era în acel sânge nu putea acoperi închinătorul pentru că era doar sângele unui animal care nu avea suflet. Din cauza aceasta era o amintire continuă a păcatului.

Dar pentru că Isus era Emanuel, Viața lui Dumnezeu era în El, iar acea Viață a venit înapoi. Nu doar viața unui om, ci Dumnezeu însuși în forma Duhului Sfânt, făcând din noi fiii și fiicele lui Dumnezeu. Prin aceasta voi sunteți fii și fiice.

Aceasta face să simțiți lacrimile și suferința și greul prin care a trecut Isus atunci

când a fost batjocorit din pricina slujbei Sale, fiind numit de la Diavolul, și respins chiar de conducătorii religioși.

El a venit la ai Săi, dar ei nu L-au primit, de aceea a trecut prin toate suferințele, până la jertfirea Vieții Sale pe cruce, ca să îi răscumpere pe cei care fuseseră cunoscuți mai dinainte de Dumnezeu, aducându-i înapoi, în locul din care au căzut.

Dumnezeu a făcut aceasta ca să trimită înapoi Duhul Sfânt peste biserică. El este numai pentru cei credincioși. Necredincioșii nu Îl vor mai vedea niciodată, pentru că ei sunt morți de la început.

Uitați-vă cum au reacționat fariseii când L-au văzut pe Isus făcând chiar semnul lui Mesia, apoi priviți-l pe Petru. El a crezut imediat la fel ca Natanael, femeia de la fântână, sau orbul Bartimeu. Ei L-au primit și L-au crezut, dar acei conducători religioși, au spus despre El că este Beelzebul, un duh rău sau un vrăjitor.

Și ce le-a spus Isus? *„Vă iert pentru că vorbiți împotriva Mea.”* De ce? Pentru că Jertfa nu era încă dată. *„Dar când va veni Duhul Sfânt și va face aceleași lucrări, un singur cuvânt spus împotriva Lui va face să nu mai fiți iertați nici în veacul acesta, nici în veacul viitor.”*

De ce nu L-au crezut? Răspunsul ni l-a dat Isus când le-a spus: *„Voi aveți de tată pe diavolul; și faceți lucrările lui.”* (Ioan 8.44; 41). Așa este.

A crede Cuvântul înseamnă să-L primești și să-L lași să devină Viață. Dumnezeu a arătat cum Își va confirma acest legământ, și așa trebuie să fie. Cu Biserica Sa, nu cu o organizație; cu fiecare individ nu cu o denominațiune.

Dumnezeu și Biserica Sa trebuie să devină același Duh, căci acesta a fost planul Său de la început, așa cum Adam și Eva au fost același duh.

Geneza 1.27 spune că Dumnezeu l-a făcut pe om „după chipul Său, după chipul lui Dumnezeu; parte bărbătească și parte femeiască i-a făcut.” Deci omul a fost făcut în formă de duh, cum era Dumnezeu.

Sarcina lui Adam era să îngrijească pământul, exact așa cum trebuie să conducă acum Duhul Sfânt Biserica sa. Atunci omul nu era încă în trupul de carne, ci bărbatul și femeia erau un singur duh. Apoi Dumnezeu l-a creat pe om din țărâna pământului, făcându-l după chipul unui animal, așa cum suntem noi acum. Noi știm cu toții că suntem mamifere, adică animale care nasc pui vii și au sânge cald. Da, noi suntem în acel chip de animal.

După ce l-a făcut pe om din țărână, Dumnezeu a luat o coastă din el și a făcut-o pe femeie, care este un produs secundar al omului și nu o creație originală. El a scos duhul feminin din Adam și l-a pus în Eva, având astfel un bărbat și o femeie.

Acesta este motivul pentru care atunci când își părăsesc locul, ies din starea lor originală. Este o perversiune să vezi o femeie care se poartă ca un bărbat, sau când vezi un bărbat care se poartă ca o femeie. Undeva este ceva pe dos, pentru că și-au părăsit locul original.

Noi am văzut că Isaac și Rebeca erau rude de sânge. Aceasta arată sămânța naturală a lui Israel, dar prin credință, a venit în scenă Hristos, ceea ce nu este în mod natural.

În Egipt nu a contat tăierea împrejur, ci respectarea legământului: „Sângele vă va sluji ca semn pe casele unde veți fi. Eu voi vedea sângele și voi trece pe lângă voi...” (Exod 12.13).

Acum, semnul nu este sângele, ci Viața care este în sânge, adică Duhul Sfânt. Mie nu-mi pasă cât de religioși sunteți, căci dacă nu ați primit Duhul Sfânt, veți pieri. Aceasta este singura cale spre salvare. În Scriptură nu există nici o altă cale, nici o

altă posibilitate, de aceea: „să nu întristați pe Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, prin care ați fost pecetluiți pentru ziua răscumpărării.” (Efeseni 4.30).

Acum să revenim la tema noastră. Deci Adam și Eva erau una la început, ceea ce înseamnă că soțul și soția ar trebui să fie încă una. Dar când au fost separați în trup, Eva a căzut. De ce? Pentru că nu a dat crezare Cuvântului, fiecărui Cuvânt.

Unii oameni iau doar o parte din Cuvânt, nu întregul, dar ar trebui să luați totul.

Eva s-a îndoit de o frază, iar dacă toate aceste boli și probleme pe care le avem acum, au venit prin îndoiala unei femei asupra Cuvântului, atunci cum vom putea avea noi trecere altfel decât crezând și acceptând întregul Cuvânt? Ei erau întăriți de acel Cuvânt, dar când au fost despărțiți în trupul de carne, femeia a căzut.

Priviți. După ce a privit ea? Astăzi sunt atât de mulți oameni care doresc o cale mai ușoară, mai bună, mai stilată. Ei nu vor să se confrunte cu lucrurile puse înaintea lor, căci dacă o fac, sunt dați afară din organizația lor. Oh, dar nu știți oare că este scris: „*Ferice de voi când, din pricina Mea, oamenii vă vor ocări, vă vor prigoni și vor spune tot felul de lucruri rele și neadevărate împotriva voastră.*”

Bucurați-vă și veseliți-vă, pentru că răsplata voastră este mare în ceruri; căci tot așa au prigunit pe proorocii care au fost înainte de voi.” (Matei 5.11-12).

Și: „*toți cei ce vor să trăiască cu evlavie în Hristos Isus, vor fi prigoniți.*” (2 Timotei 3.12).

Acum ce altceva vrem să ne spună? Începând din Geneza și până la Apocalipsa sunt mii de cuvinte adresate lumii, și tot ce avem astăzi a început în Geneza, care este cartea începutului, a seminței. Necredința și toate lucrurile își au începutul acolo. Biserica a început tot acolo. Binele și răul s-au ridicat și au crescut ca două

mlădițe, asemănându-se una cu cealaltă, asemeni Moabului cu Israelul condus de Moise. Dar Israelul era o minoritate; nu era o organizație ca Moabul; nu era nici măcar o națiune.

Dacă veți citi în Biblie, veți vedea că Israelul și Moabul aducea același fel de jertfă, deși Moabul era o denominațiune frumoasă, iar marii lui demnitari au ieșit să aducă același fel de jertfă.

Episcopul Balaam a venit să blesteme ceea ce era binecuvântat de Dumnezeu, de aceea moabiții se gândeau: „Renegații aceștia nu au nici măcar o biserică. Sunt doar niște hoinari.”

Dar ei nu au auzit strigătul Împăratului în tabără; nu au putut vedea vindecarea divină care mergea înaintea Israelului prin acel șarpe de aramă, nici stânca lovită care le dădea viață. Nu, acel episcop orb nu a putut vedea toate acestea, deși fundamental era la fel de corect ca și Moise. El a zidit șapte altare pe care a jertfit șapte viței și a vorbit despre venirea lui Mesia.

Dar Dumnezeu nu avea nevoie de nimeni care să-L tălmăcească, pentru că El dă făgăduința, iar împlinirea ei este tălmăcirea sa. De aceea nu trebuie să o tălmăcească nimeni. Dumnezeu nu a cerut nimănui să facă aceasta, dar cu toate acestea, toată lumea încearcă să spună că asta înseamnă aceasta sau cealaltă.

Lăsați-L pe Dumnezeu să vorbească pentru Sine! El este Singurul care poate face aceasta. Cu toate acestea necredincioșii nu primesc nimic. Nu este departe de ei, dar pentru că sunt morți de la început, nu văd nimic. Ei nu posedă nimic, sunt ca niște copii, dar voi nu fiți așa! Voi fiți plini de Duhul!

Observați. Dumnezeu a despărțit-o pe Eva de Adam și ea a căzut. Acum, nu Adam a fost amăgit, ci Eva, dar Adam, primul Adam, a ieșit afară din Cuvânt din pricina dragostei pe care o avea pentru soția sa. El a încercat s-o aducă și pe ea înapoi,

pentru că o iubea.

Hristos a făcut același lucru ca s-o răscumpere pe Mireasa Sa. Unde s-o ducă? La Cuvânt. Ce a cauzat căderea? Faptul că nu a crezut întregul Cuvânt. Hristos a venit ca să poată deveni unul dintre noi; ca viața Lui să poată deveni unul dintre noi; ca viața Lui în noi să continue Cuvântul.

„La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu... Și Cuvântul S-a făcut trup, și a locuit printre noi...” (Ioan 1.1, 14), același Dumnezeu ieri, azi și în veci.

Acum, noi găsim în confirmare, că El ne-a răscumpărat; că i-a răscumpărat pe copiii Săi care dormeau în aceste morgi și i-a adus înapoi la Cuvânt.

Când a venit Isus, acei evrei farisei l-au spus: „Noi avem Cuvântul; avem aici ceea ce a spus Moise, căci suntem ucenicii lui Moise.” Însă Isus le-a spus: *„Dacă nu fac lucrările Tatălui Meu, să nu Mă credeți, dar dacă le fac, chiar dacă nu Mă credeți pe Mine, credeți măcar lucrările acestea, căci ele mărturisesc despre Mine.”* (Ioan 10.37-38).

Orice om care este trimis de Dumnezeu, este legitimat de El prin lucrările pe care este împuternicit să le facă. Dacă nu le face, nu este susținut de Scriptură, așa că lăsați-l în pace.

Chiar și în Vechiul Testament exista o cale de a afla dacă un om spunea sau nu, Adevărul. Ei îl duceau înaintea lui Urim și Tumim. Dacă acel om spunea adevărul, apărea o lumină supranaturală, pentru că Dumnezeu este supranatural și la fel sunt lucrările Sale.

Cât timp există IeHoVaH Dumnezeu, va exista și supranaturalul. Vedeți? Indiferent

cât de bine sună un vis, dacă Lumina nu se reflecta peste Urim și Tumim, nu era de la Domnul.

Acum, vechea profeție Aaronică s-a terminat, dar cu toate acestea noi Îl avem încă pe Urim și Tumim, care este descoperirea lui Isus Hristos în acest Cuvânt. Prin urmare, tot ce este contrar Cuvântului, nu este de la Dumnezeu.

Dumnezeu vorbește prin Sine însuși. El Se identifică cu Cuvântul Său. Acolo l-a înfruntat Isus pe Satana când i-a spus „*Este scris*”. Atunci, Satana a atins o tensiune atât de înaltă încât și-a pârilit aripile, căci Isus i-a răspuns simplu: „*Este scris că omul nu va trăi numai cu pâine, ci cu fiecare Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.*” Apoi a adăugat: „*Înapoia Mea, Satană!*” (Matei 4.4).

Observați ce s-a întâmplat. Dumnezeu S-a identificat întotdeauna prin Cuvântul Său făgăduit. Acum, dacă acei farisei ar fi privit în urmă, ar fi văzut că Moise a spus:

„*Domnul Dumnezeul tău, îți va ridica din mijlocul tău, dintre frații tăi, un prooroc ca mine: să ascultați de el.*” (Deuteronom 18.15). Acest lucru era scris în Scriptură.

Nu-i de mirare că Isus l-a mulțumit Tatălui zicând: „*Te laud, Tată, Doamne al cerului și al pământului, pentru că ai ascuns aceste lucruri de cei înțelepți și pricepuți și le-ai descoperit pruncilor.*” (Matei 11.25).

Într-o zi, Isus i-a întrebat pe ucenicii Săi: „*Cine zic oamenii că sunt Eu, Fiul omului?*”

Ei l-au răspuns: „Unii zic că ești Ioan Botezătorul; alții că Ilie; alții: Ieremia, sau unul din prooroci.”

Dar voi”, le-a zis El, „cine ziceți că sunt?”

Simon Petru, drept răspuns l-a zis: „Tu ești Hristosul, Fiul Dumnezeului celui viu!”

Isus a luat din nou cuvântul și i-a zis:

„Ferice de tine, fiul lui Iona, fiindcă nu carnea și sângele ți-a descoperit lucrul acesta, ci Tatăl Meu care locuiește în ceruri.” (Matei 16.13-17).

Voi nu veți învăța aceasta în seminar, căci este o descoperire: „...Pe această piatră voi zidi Biserica Mea și porțile Locuinței morților nu o vor birui.” (v.18). Aceasta este descoperirea sau identificarea lui Isus Hristos...

El spunea: „Dacă nu fac lucrările Tatălui Meu, să nu Mă credeți...” (Ioan 10.37).

Acum haideți să mergem mai departe, la capitolul 17 din Geneza, unde vedem că Dumnezeu i s-a arătat din nou la Avraam, după confirmarea legământului, pentru a-i arăta ce urma să facă.

Amintiți-vă că Duhul care era în Hristos, este acum în biserica adevărată, în Biserica lui Dumnezeu, în poporul Său, care are făgăduința că „lucrările pe care le-a făcut El, le vor face și ei.”

Chiar înainte de răstignire, oamenii care Îl păzeau pe Isus, L-au legat la ochi, după care au început să-L lovească cu o trestie peste față, zicând: „Dacă ești cu adevărat Fiul lui Dumnezeu și dacă ești Proorocul, proorocește-ne cine Te-a lovit?” (Luca 22.64).

Puteți să-l vedeți pe Diavolul? El zicea: „Am înțeles că ești un făcător de minuni. Dacă este așa, poruncește ca pietrele acestea să se facă pâini, căci atunci voi crede și eu în Tine!”

Vedeți? Nu demult, a venit la mine un om care mi-a spus: „Dacă poți să-mi arăți un singur om care a fost vindecat cu dovadă medicală...”

„Dacă asta vrei, poți să-ți aduc sute de medici care vor confirma aceasta,” i-am răspuns eu.

„Îți dau o mie de dolari dacă faci acest lucru ca să văd și eu.”

I-am dat numele a mai multor medici și a cazurilor care au fost rezolvate, după care am spus: „Vreau cei o mie de dolari pentru lucrarea misionară,” dar acel om a răspuns: „Păi, stai puțin! Mai întâi voi aduce o fetiță și eu și frații mei îi voi tăia mâna, apoi tu s-o vindeci chiar în fața noastră, căci numai atunci te vom crede.”

„Dă-mi voie să-ți spun că tu ești cel care are nevoie de vindecare la cap!”

Așa este, căci numai un om posedat de diavolul poate gândi astfel.

De altfel, același diavol i-a spus și Domnului Isus: „*Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, coboară-te de pe cruce!*” (Matei 27.40).

Oh, el cerea aceasta când chiar Biblia spunea că Hristosul trebuia să atârne pe cruce!

Preoții cei mai de seamă, spuneau la rândul lor: „*Pe alții i-a mântuit, iar pe Sine*

Însuși nu Se poate mântui!" (v.42a). Dar dacă s-ar fi salvat pe Sine, nu ne-ar mai fi putut salva pe noi.

El a știut cu siguranță cine L-a lovit, dar nu a făcut pe măscăriciul în fața diavolului, pentru că Dumnezeu nu este un clovn. El nu face nimic pentru Diavolul, ci lucrările Sale sunt doar pentru cei ce cred. Ele nu sunt date pentru ca cineva să facă spectacol cu ele.

Acum observați. El S-a întors și i-a arătat lui Avraam, când acesta avea nouăzeci de ani, descoperindu-Se ca Dumnezeu Cel Atotputernic. Numele descoperit aici, este în ebraiește: El Shadai.

Dumnezeu are șapte Nume compuse, noi știm aceasta, iar aceste Nume nu pot fi separate de Hristos, care le-a întâlnit pe fiecare dintre ele. Credeți aceasta?

Credeți că El este IeHoVaH-Jire, adică „Domnul Se îngrijește de Jertfa Sa?” Atunci cum este cu IeHoVaH-Rafa, Domnul vindecă toate bolile tale? Dacă acest Nume nu era valabil pentru Hristos, El n-ar fi fost IeHoVaH-Jire, de aceea aceste Nume nu pot fi separate, căci El nu poate fi IeHoVaH-Rafa, fără să fie IeHoVaH-Jire și nu poate fi IeHoVaH-Jire, fără să nu fie IeHoVaH-Rafa. El a fost străpuns pentru nelegiuirile noastre și prin rănilor Lui am fost vindecați. Deci, nu mai este nici un comentariu.

Deci, El i s-a arătat lui Avraam, sub Numele de El Shadai, adică Cel Atotputernic.

În ebraică, cuvântul „shad” înseamnă „piept” cum este pieptul unei femei, iar El i s-a arătat lui Avraam sub acest Nume: *„Eu sunt Dumnezeu Cel Atotputernic, de aceea, Avraame, umblă cu credincioșie înaintea Mea; fii sfânt și crede Cuvântul Meu, căci Eu ți-am făcut o făgăduință când aveai 75 de ani.”*

Ce mângâiere trebuie să fi fost aceasta, pentru un bătrân de nouăzeci și nouă de

ani, căci Dumnezeu însuși stătea în fața lui și-i spunea: „*Eu sunt El-Shadai. Trage-ți puterea din Mine, căci Eu sunt Tăria ta!*” Amin.

Este la fel ca în cazul unui bebeluș care este bolnav, dar când este pus la sânul mamei și este hrănit, primește din nou putere, din puterea ei. Cu alte cuvinte, El spunea: „Avraam, pentru Mine, tu ești doar un copilaș de nouăzeci și nouă de ani, căci pentru Mine nu există timp.”

Amintiți-vă că Isus a fost răstignit cum ar fi ieri, deoarece la Dumnezeu o mie de ani de-ai noștri sunt ca o zi.

Observați. „Eu sunt El-Shadai, iar tu ești copilașul Meu cel slab. Pune-te doar la sânul Meu și trage-ți puterea din Mine, căci Eu sunt Creatorul cerurilor și al pământului, Cel ce a așezat stelele pe cer. Oare este ceva prea greu pentru Dumnezeu? Eu sunt El-Shadai, iar tu ești copilul Meu. Și dacă ești slab, înseamnă că Eu te las să fii așa, ca să văd ce faci. Prin tine, vreau să dau un exemplu pentru oamenii care vor veni și să creadă că Eu voi fi de partea lor, orice s-ar întâmpla, așa cum sunt de partea ta. Trage-ți deci tăria din Mine.”

Poate spui: „Oh, dacă aș putea crede!” Nu uita însă că El este Același El-Shadai. El este Același în Vechiul Testament și în Noul Testament, așa că tot ce-ți trebuie este să-ți tragi tăria din El, indiferent de ce ai nevoie.

Bebelușul este neajutorat, de aceea trebuie să-și tragă puterea din sânul mamei lui. Numai așa poate primi putere, și singurul mod prin care credinciosul poate să-și primească puterea, este să tragă din Cuvântul lui Dumnezeu, căci în El este Puterea care i-a fost făgăduită de Dumnezeu. Stați aproape și credeți

Bebelușul nu este numai săturat când este hrănit, ci este și mulțumit. Tot așa este și cu adevăratul copil al lui Dumnezeu. Indiferent ce spun scepticii, el crede tot Cuvântul pentru că Isus nu poate minți. El este mulțumit pentru că a primit

descoperirea. El are făgăduința și nu este nimic care s-o poată opri ca să se împlinească: „...pe această piatră voi zidi Biserica Mea...” Cuvântul spiritual descoperit.

Astfel, în timp ce aștepți și te odihnești pe credința ta, ia făgăduința lui Dumnezeu și spune: „Te laud, Doamne, căci mi-ai făgăduit că voi primi botezul cu Duhul Sfânt. Eu mă odihnesc pe aceasta, căci cred Cuvântul Tău, din care îmi trag puterea și sănătatea.”

Omul nu va trăi numai cu pâine, ci va trăi din Sânul lui Dumnezeu, căci orice Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu este plin de putere și-l va întări pe cel credincios, care este la fel ca Avraam. El se odihnea și trăia cu Sara de când era doar o copilă, căci erau frați pe jumătate. Ea fusese stearpă întotdeauna, iar acum, deși avea aproape 90 de ani, Dumnezeu îi spusese lui Avraam: *„Odihnește-te pe credința în Cuvântul Meu, căci Eu, care sunt El-Shadai, ți-am promis că voi face acest lucru; Eu, care sunt Sânul pentru copiii Mei credincioși.”*

Dacă nu vrei să te hrănești, taci! Dar dacă ești un copil, odihnește-te și hrănește-te cu fiecare făgăduință a Sa.

Observați. Adevărata credință se odihnește pe Stânca solidă a Cuvântului lui Dumnezeu care a fost făgăduită. Ea nu se clatină niciodată, iar credința adevărată este ancorată pe ea. Această Stâncă este asemeni Stelei Nordului, care este punctul de referință la fix pentru orice navigator, căci acul busolei va indica întotdeauna numai acel punct.

Așa este și Cuvântul lui Dumnezeu. El este Steaua Nordului, sau Steaua Polară a fiecărui creștin care se rătăcește, iar Duhul Sfânt este Cel care arată numai spre El. Duhul nu va indica niciodată altceva.

Toate aceste „ismuri” și amestecuri de creștinism, sunt doar înșelătorii. Ele sunt

schimbătoare asemeni celorlalte stele, dar Steaua Nordului nu-și schimbă niciodată poziția, așa că nimeni nu poate schimba nici un Cuvânt al lui Dumnezeu, de aceea ancorați-vă pe El!

Credința adevărată nu poate fi clătinată de crezuri, de doctrine omenești sau de necredință, pentru că ea stă numai pe Cuvânt. Și în ce altceva v-ați putea pune credința, dacă nu în Cuvântul lui Dumnezeu? Credința adevărată nu se clatină, pentru că ea își trage tăria din Cartea lui Dumnezeu, Biblia, din atributele Lui și din ceea ce a făgăduit El. Iar ceea ce a făgăduit El, este Cuvântul Său.

Înainte ca să fie Cuvântul, a fost un gând. Apoi a fost Cuvântul manifestat din care vă trageți voi puterea, prin faptul că credeți că El este Creatorul, Cel care a făcut lumea.

Noul Testament spune că *„După cum a fost înălțat șarpele de aramă în pustie, tot așa trebuie să fie înălțat și Fiul omului.”* (Ioan 3.14). Cu același scop. De ce? Pentru că ei se îndoiseră de Dumnezeu și astfel în tabără a pătruns boala și necazul. Și de ce a cerut El să fie înălțat șarpele de aramă? Pentru vindecarea și iertarea lor.

Arama simbolizează judecata divină, iar Isus a fost înălțat pe cruce și judecat asemeni aceluși șarpe. Acum, după ce El confirmă legământul, dă credință adevăraților fii ai lui Dumnezeu, căci Cel ce dă credința este Cuvântul.

Noi am văzut că El a fost numit Elohim, adică „Cel Atotputernic”. El este El-Shadai, Cel ce nu are nevoie de nimeni și de nimic, căci El este totul în toți.

Săptămâna aceasta am observat, în timp ce l-am studiat pe Iov, că și el l-a numit tot Elohim. Am văzut că și Iov a fost batjocorit și ridiculizat. O, ce tablou pentru astăzi!

Dar Iov se odihnea pe făgăduința lui Elohim, de aceea a putut spune: *„Chiar dacă mi se va nimici pielea, și nu voi mai avea carne, voi vedea totuși pe Dumnezeu.”* (Iov 19.26).

Soția lui a venit la el și i-a zis: „Iov, ești un nenorocit!”, iar prietenii i-au spus: „Ai văzut, bătrâne, ce ți s-a întâmplat? Noi ți-am spus tot timpul că ești greșit!” Azi sunt o mulțime de oameni ca aceștia, cărora le place să arunce ca în Iov. Cu toate acestea, Iov era cel mai bun om din timpul său; era cel mai bun om pe care-l avea Dumnezeu pe pământ la timpul acela, de aceea i-a zis Satanei: *„Nu este nimeni ca el pe pământ.”* (Iov 1.8). Și Satana a răspuns:

„Oare degeaba se teme Iov de Dumnezeu? Nu l-ai ocrotit Tu pe el, casa lui și tot ce este al lui? Ai binecuvântat lucrul mâinilor lui, iar turmele lui acopăr țara.

Dar ia întinde-ți mâna și atinge-te de tot ce are, și sunt încredințat că Te va blestema în fața.” (Iov 1.9-11).

Atunci Dumnezeu l-a lăsat pe Satana să-i ia tot ce are, dar Iov a stat liniștit, odihnindu-se pe făgăduința Domnului. El a ajuns să stea pe o grămadă de cenușă, scărpinându-și bubele cu un ciob, dar cu toate acestea a spus: *„Domnul a dat și Domnul a luat, binecuvântat să fie Numele Domnului.”* (Iov 1.21). *„Eu mă încred în Elohim, orice s-ar întâmpla cu trupul meu, deoarece știu că ochii mei Îl vor vedea și nu ai altuia.”*

Toate aceste lucruri au fost umbre și exemple pentru noi, așa cum spune și Biblia. Ele arată spre călătoria seminței împărătești a lui Avraam.

Observați. Dumnezeu a avut o înțelegere cu Avraam și cu sămânța lui împărătească, dar El a avut o înțelegere și cu evreii.

Totul a început de la acea făgăduința dată la încheierea legământului: „toate națiunile, toate popoarele vor fi binecuvântate în tine.”

El era Cel Atotputernic, Cel ce nu avea nevoie nici de ajutoare, nici de secretare, căci era Dumnezeu. Și El i s-a arătat lui Avraam în acest Nume, iar Avraam L-a recunoscut. Ce a urmat? Dumnezeu i-a schimbat numele, pentru că ajunsese la bunătatea credinței.

Vedeți unde trebuie să ajungă biserica? Eu cred că puteți citi printre rânduri.

Avraam a trebuit să ajungă într-un loc în care El a putut să-i descopere cine era El, după care i-a schimbat numele, căci făgăduința putea fi împlinită.

Poate ziceți că numele nu are nici o importanță. Atunci de ce i-a schimbat Dumnezeu numele din Avram în Avraam? De ce a schimbat numele lui Iacov în Israel? De ce a schimbat numele lui Saul în Pavel? Dacă tu nu te numești corect, iar Dumnezeu te-a chemat la El, cu siguranță îți va schimba numele. Da, domnule.

Observați. Dumnezeu i-a schimbat numele din Avram în Avraam, care înseamnă „tatăl multor neamuri”. Deci i-a adăugat un „ham”. Prin aceasta, întreaga făgăduință a lui Dumnezeu a putut veni la suprafață, astfel încât fiul atât de mult așteptat a putut fi văzut. Acum Avraam se afla în acea stare în care îl putea vedea pe fiul făgăduit. Da, fiul putea să vină, putea fi descoperit.

Oh, copii ai lui Avraam, observați! El a schimbat numele mesagerului Său chiar la sfârșitul timpului, când avea nouăzeci și nouă de ani și mai rămăsese doar un an până la împlinirea făgăduinței. Atunci numele lui a fost schimbat din Avram în Avraam. Schimbându-i numele, Dumnezeu i-a mai adăugat un „ham,” ceea ce înseamnă „tată,” pentru că el trebuia să fie tatăl făgăduinței. („ABRAHAM” în engleză).

Dacă aveți o deosebire spirituală, ascultați. Descoperirea Numelui Său și după ce i-a arătat cine este El, Dumnezeu a schimbat și numele lui Avraam. Să știți că nu există o trinitate de dumnezei, ci doar Unul singur.

Acum, este timpul ca Fiul care a fost făgăduit să fie descoperit seminței împărătești a lui Avraam.

Nu știu dacă este bine să spun aceasta sau nu, căci nu vreau să vă rănesc, dar dacă o voi face, cred că mă veți ierta. Priviți.

În nici una din epocile bisericii nu a existat un lider ca Billy Graham, pe care-l avem astăzi. Îl numesc așa, pentru că el a umblat prin toată lumea. Vedeți? Priviți-i pe Sankey, Moody, Finney, Calvin, Knox, Wesley, Luther, și veți vedea că nici unul din ei nu a avut terminația „ham” la numele său.

Singurul mesager pe care l-am avut cu terminația „ham” la numele său, de-a lungul epocilor Bisericii, este Billy **Graham**. Dar numele Graham este compus din șase litere, numărul „6” reprezentând lumea, omul, pentru că conform Genezei, omul a fost făcut în ziua a șasea, iar lumea a fost creată în șase zile.

Dar numărul „7” este numărul lui Dumnezeu, pentru că El S-a odihnit în ziua a șaptea, nu în ziua a șasea.

Astfel, faptul că numele Graham este format din șase litere, arată că acest bărbat va fi mesagerul bisericii aflată în lume. Dar „Abraham” este format din șapte litere.

Poate ziceți: „Dar numerele nu au nici o importanță.” Dacă vorbiți așa, înseamnă că nu cunoașteți însemnătatea numerelor din Biblia voastră.

Dumnezeu este desăvârșit în trei; închinarea este în șapte; judecata este în 40, iar jubileul în 50, dovedind că toată Biblia este o matematică.

Observați. Numărul „6” arată că este un trimis pentru lume, în timp ce numărul „7” este numărul lui Dumnezeu.

În timpul când fiul urma să fie descoperit ei cunoșteau deja Numele Lui și știau cine este El. El-Shadai, Cel Atotputernic, Elohim.

Astfel, ajungem la timpul când fiul făgăduit, Isaac, era gata să fie descoperit, să intre în scenă. Acest lucru nu s-a putut însă întâmpla înainte ca numele lui Avram să fie schimbat în Avraam, pentru că el urma să fie tatăl multor națiuni. „Ham” sau „tată”.

Priviți cum se potrivește aceasta cu Maleahi 4, care va întoarce credința copiilor la părinții apostoli. Cu alte cuvinte, sămânța lui Avraam, va fi întoarsă la credința tatălui ei.

Ca să se împlinească Maleahi 4, El trebuie să restituie credința care a fost dată de la început și care s-a pierdut de-a lungul timpului.

Este făgăduit că Sămânța împărătească va fi descoperită, iar această Sămânță este Hristos; este Duhul Sfânt care locuiește în inimile oamenilor care Îl cred pe Dumnezeu și țin Cuvântul Său. Dumnezeu, la rândul Său, lucrează prin ei purtând același mesaj: *„Peste puțină vreme, lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea; pentru că Eu voi fi cu voi și în voi, iar lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi.”* (Ioan 14.19+12 - parafrizare).

Vedeți, El Se descoperă în timpul din urmă. Priviți acum capitolul 18.

Imediat după ce Dumnezeu i-a schimbat numele, i s-a arătat în trup. Și după ce Numele Lui a fost făcut cunoscut, după ce a descoperit cine este, Dumnezeu S-a arătat în trup.

Isaac a venit în scenă doar cu puțin timp înainte de nimicirea Sodomei. Avraam stătea afară, sub stejarii lui Mamre, în timp ce Lot era jos, în Sodoma, bucurându-se de plăcerile lumii. Fiind păstor, avea probabil o adunare frumoasă acolo. Orice ar fi făcut el, Biblia spune că răutatea și păcatul aceluia timp i-au întristat foarte tare sufletul. Poate avea o mulțime de acești Loți moderni astăzi, dar el știa că nu poate spune nimic.

Și după ce El i-a făcut cunoscut Numele Său (Elohim) lui Avraam, acesta stătea sub stejari și iată că a văzut venind spre el trei bărbați, căci cei trei arătau ca niște ființe omenești.

Priviți ce efect a avut descoperirea lui Dumnezeu asupra lui Avraam. El i-a văzut pe cei trei bărbați venind, după ce numele lui a fost schimbat din Avram în Avraam. Dar deși erau trei, când a discutat cu ei, a folosit expresia „Domnul meu”. Vedeți? Nu același lucru s-a întâmplat însă și cu numărul șase, Lot, care a văzut doi și a spus „Domnii mei.”

Vedenia și descoperirea i-au arătat lui Avraam că El era Cel Atotputernic, Elohim, iar sământa lui va primi aceeași descoperire.

Acesta este motivul pentru care el a putut spune „Domnul meu!” și orice școlar știe că Acela era Elohim, Cel Atotputernic.

Odată cineva mi-a spus: „Tu nu crezi că Acela era Dumnezeu.”

„Cum să nu cred aceasta, când Avraam spune clar că El era Dumnezeu. El a vorbit

cu Avraam, deci cu siguranță știa că este Dumnezeu," am răspuns eu.

„Vrei să spui că Bărbatul acela care a stat acolo și a mâncat carne de vițel și pâine și a băut lapte, era Dumnezeu?”

„Da, El era Acela, doar că tu nu-L cunoști pe Dumnezeul nostru.”

Oh, Doamne! Noi suntem făcuți din șaisprezece elemente: petrol, lumină cosmică, potasiu, calciu, și El le-a pus împreună, apoi a suflat peste ele și astfel a putut păși pe pământ într-un trup asemenea nouă.

Eu sunt atât de fericit pentru că am un astfel de Tată! Chiar dacă viermii vor distruge acest trup, totuși El mă va chema, pentru că așa a făgăduit. El este Elohim.

Uite ce târziu s-a făcut. Ar trebui să mă grăbesc. Mai aveți puțină răbdare?

Observați, acolo stătea Elohim, Cel Atotputernic, Dumnezeu. Doi dintre cei trei Bărbați se uitau spre Sodoma, dar El a spus: „*Voi ascunde Eu de Avraam ceea ce vreau să fac?*”

Vedeți? El nu face niciodată nimic până nu își descoperă mai întâi planul robilor Săi, proorociei. Astfel, El a spus: „*Nu-i voi ascunde acest lucru, pentru că este binecuvântat de Dumnezeu și va ajunge un neam mare care va moșteni pământul.*” Și astfel a început să-i descopere ce vrea să facă.

Mai întâi i-a zis: „*Avraame (nu Avrame), unde este soția ta, Sara?*”

De unde știa El că numele soției lui Avraam este Sara, căci doar cu câteva zile înainte se numise „Sarai”, iar el se numise „Avram”, nu Avraam. Cu toate acestea, El l-a întrebat:

„Avraame, unde este soția ta, Sara?”

Și el i-a răspuns: „Este în cortul de la spatele Tău.”

„Eu te voi vizita din nou la anul viitor, iar atunci fiul pe care ți l-am făgăduit va veni în scenă. Tu îl vei avea negreșit.” Auzind aceste cuvinte, Sara a râs în sinea ei, zicând:

„Eu, care sunt bătrână să mai pot avea copii?”

Și Îngerul mesager, Dumnezeu în trup de carne, a spus: *„De ce a râs Sara?”*

Aceasta era o confirmare a faptului că descoperirea era corectă, arătând că Cel pe care Avraam Îl numea Elohim, era Cel adevărat, era Cuvântul.

În Evrei 4.12 scrie că *„Cuvântul lui Dumnezeu este mai tăietor decât orice sabie cu două tăișuri: pătrunde până acolo că...judecă simțurile și gândurile inimii.”* Când a văzut aceasta, Avraam a fost sigur că putea să-L numească Elohim, căci El era Cuvântul, Același ieri, azi și în veci.

Când Isus, adevărata sămânță a lui Avraam, a venit în scenă, El S-a descoperit seminței naturale a lui Avraam prin același semn, dar ei L-au numit Beelzebul. Vedeți? El i-a orbit pe necredincioși și i-a făcut să-L hulească trimițându-i în iad.

Dar a dat vedere duhovnicească credincioșilor care au fost hotărâți mai dinainte pentru viața veșnică.

Isus a făgăduit că în zilele din urmă, la venirea Fiului omului, El se va descoperi seminței împărătești a lui Avraam, care va putea să vadă același semn. Vorbind despre aceasta, El a spus în Luca 17.28-30, că: *„Așa cum era în zilele Sodomei...”*

Aceste cuvinte au fost spuse de Isus, așa că eu nu pot fi făcut răspunzător pentru ele, deoarece tot ce fac eu, este să repet ce a spus El: *„Ce s-a întâmplat în zilele lui Lot, se va întâmpla și când se va arăta Fiul omului.”*

Cel care i s-a descoperit lui Avraam era Dumnezeu. După ce a confirmat legământul și a fost recunoscut de Avraam, i-a schimbat numele. Ați observat că numele i-a fost schimbat chiar înainte ca El să ajungă pe munte și să privească spre Sodoma și înainte de venirea fiului promis?

Isus citea aceeași Biblie pe care o citim noi, așa că dacă vreți să vedeți ce făceau atunci, citiți acolo în urmă, la zilele Sodomei. Ați văzut că nu se spune că oamenii erau imorali în zilele lui Noe, ci în zilele Sodomei? Atunci oamenii mâncau, beau, se căsătoreau.

În timpul lui Noe nu era apă, dar El a dat întotdeauna semne. El își amintește întotdeauna de semnele Lui și este credincios făgăduinței date, cum s-a întâmplat, de exemplu, cu curcubeul. Când a dat acel semn - curcubeul - El a făgăduit că nu va mai distruge niciodată lumea prin ape. Dar a spus că așa cum a fost în zilele Sodomei, când lumea neamurilor a fost nimicită prin foc, se va întâmpla din nou în timpul sfârșitului.....Și priviți ce este printre ei: un bărbat numit Graham.

Acum vorbesc bisericii duhovnicești. În biserică sunt trei feluri de oameni: credincioșii, necredincioșii și formalistii. Aceste trei grupuri sunt în orice adunare.

Dacă ați simți presiunea pe care o simt eu, ați ști că ei sunt aici în seara aceasta.

Acum, observați, în timpul când Fiul omului Se face cunoscut seminței împărătești a lui Avraam, când El se descoperă în timpul din urmă, va fi la fel ca în zilele Sodomei.

Soarele răsare din est și apune în vest, iar civilizația a mers odată cu el. Au fost clipe de tristețe, căci s-au făcut organizații, dar făgăduința dată de Domnul prin proorocul Zaharia, este că „*Spre seară se va arăta Lumina.*” În zilele când acel Fiule iese de după norii denomiunilor ca să Se descopere, iar acel timp este acum, Biblia spune să lumea va fi la fel ca în zilele Sodomei. Atunci El Se va descoperi din nou poporului Său.

Priviți cum S-a descoperit El seminței lui Isaac, căci așa Se va descoperi și seminței împărătești, Miresei, căci Mireasa, Împărăteasa, este sămânța Sa regală.

Așa cum Dumnezeu a scos afară un popor din Egipt, așa va scoate mireasa afară din biserică; așa va scoate biserica-mireasă din biserică, în timp ce rămășița femeii, va plânge și se va tângui pentru că nu a avut untdelemn în candelă. Untdelemnul îl simbolizează pe Duhul Sfânt.

Iată-le! Poziția exactă se stabilește corect. Lumea este exact în poziția care trebuie: perversiune și stricăciune peste tot. Și eu vă spun: totul este un hibrid.

Odată când am venit înapoi, am văzut un indicator mare pe câmp, pe care scria: porumb hibridat. Păi, acela nu este bun! De ce? Pentru că Dumnezeu a spus: „*Fiecare sămânță să rodească după soiul ei.*” (Geneza 1.11). Totuși, oamenii au produs acel porumb hibrid care nu mai poate fi pus încă o dată în pământ, pentru că nu are viață în sine.

Același lucru l-am făcut și cu biserica. Noi am făcut biserica mai frumoasă, am decorat-o cu o betea denominațională, dar nu mai posedă viață în sine; nu mai produce dovezile Bibliei, dovada lui Isus Hristos cel înviat, pentru că este un hibrid. Are oameni bine îmbrăcați, bine plătiți, denominațiuni mari, o epocă Laodiceană bogată. Exact. Dar ce spune Cuvântul despre ea?

Este „*bogată și nu duce lipsă de nimic, dar nu știe că este nenorocită, săracă, orbă și goală.*” (Apocalipsa 3.17).

Dacă vezi că un om este gol și el știe aceasta, ai putea vorbi cu el, dar dacă este gol și nu știe, starea lui este îngrozitoare, este de plâns. Să nu râdeți niciodată de ei, ci să vă fie milă de starea în care sunt. Cum ar fi dacă te-ai afla tu în acea stare? Ce se întâmplă cu tine dacă nu ți se descopere Cuvântul? Ce făceai? Cum era dacă ochii tăi rămâneau orbiți și nu puteai vedea?

Imaginea acelor oameni este jalnică, iar tu nu poți arăta cu degetul spre nimeni. Ei sunt exact în locul în care a spus Domnul că vor fi în zilele din urmă. Desigur.

Cel mai cunoscut exemplu de hibridare este încrucișarea dintre cal și măgar. Ce obțineți? Un catâr. Dar catârul nu se mai poate reproduce. Vedeți? Dumnezeu a cerut ca fiecare sămânță să fie lăsată să rodească după soiul ei.

Acum ce mai spuneți despre evoluția voastră? Chiar realizările voastre dovedesc că ceea ce credeți este greșit, căci Dumnezeu a spus clar: „*orice sămânță să rodească după soiul ei.*” Dar hibridii nu se pot reproduce pentru că sunt morți.

Eu cred că un catâr este creatura cea mai ignorantă pe care o știu, deoarece nu-l poți învăța nimic. Va sta în fața ta, cu urechile lui mari și va aștepta momentul potrivit ca să te poată lovi, chiar dacă sunt ultimele lui clipe din viață.

Acest lucru îmi amintește de oamenii de astăzi care pretind că sunt creștini. Ei stau acolo cu urechile lor mari și zic: „Zilele minunilor au trecut!” dar dacă îi întrebi ceva habar n-au de unde vin; nu știu nimic. Sau dacă vrei, tot ce știu ei este crezul unei biserici.

Eu am avut însă respect pentru aristocrați, deoarece ei știu să-ți spună de unde se trag, cine au fost părinții lor, cine au fost bunicii și străbunicii lor. De ce? Pentru că sunt de „viță nobilă”.

La fel este și cu creștinii de „viță”. Ei pot merge înapoi în cartea faptelor și să-ți arate de unde se trag, căci sunt născuți din același Duh, și se poartă la fel ca părinții lor, suferind aceleași prigoane.

Măgarii și caii hrănindu-se împreună. Așa este. Voi trebuie să treceți prin toate aceste lucruri căci acum este vremea hibridilor.

Nu demult am citit în revista Reader`s Digest că datorită faptului că mănâncă hrană hibridată, femeile nu mai pot avea copii. Mai mult, li se schimbă înfățișarea: devin late în umeri și înguste în șolduri. Ce arată aceasta? Că omul se autodistruge prin civilizație.

Întoarceți-vă la Dumnezeu! Credeți în El. Întoarceți-vă la sămânța originală. Întoarceți-vă și credeți. Poate că ați ascultat și voi benzile despre Sămânța originală, despre Pomul miresei și despre celelalte adevăruri vorbite. Dumnezeu știe că acesta este adevărul.

Oamenilor, ceea ce vedeți voi aici este un lucru minor față de ceea ce urmează să se întâmple. Întrebați-i pe cei care cunosc aceste lucruri, dacă s-a spus măcar o dată ceva greșit. Duhul ne-a spus despre ce se va întâmpla cu oamenii, despre cutremure și despre celelalte lucruri care se vor întâmpla. Este adevărat?

El ne-a vorbit chiar și despre oameni ca Marilyn Monroe. Voi știți că El ne-a vorbit despre ea chiar înainte să moară, arătându-ne ce se va întâmpla cu ea. Oamenii spun că această femeie s-a sinucis, dar nu este adevărat, căci a murit de un atac de cord.

El ne-a vorbit despre multe ale lucruri, care s-au întâmplat întocmai, de fiecare dată, ceea ce dovedește că Cel ce ne-a vorbit nu poate fi decât în Duhul.

În anul 1933, El a spus că se vor întâmpla șapte lucruri. Cinci dintre ele s-au împlinit întocmai și au mai rămas două. Ele sunt scrise aici, în seara aceasta.

El mi-a spus cu treizeci și trei de ani în urmă cum va fi suprimat președintele Kennedy; mi-a spus cum va fi cu zidul din Germania. Aceasta a făcut-o cu unsprezece ani în urmă. Mi-a spus cum se va ridica Hitler cu fascismul și nazismul și cum acestea se vor alipi de comunism. Și tot atunci, mi-a spus că comunismul va distruge catolicismul. Da, el va face aceasta, orice s-ar întâmpla.

El mi-a arătat că se va ridica un Conciliu Ecumenic în care se vor uni toate bisericile formând chipul fiarei. Voi le puteți vedea făcând aceasta chiar acum. Este exact cum a spus El și se va împlini întocmai pentru că El nu a dat niciodată greș.

Mai mult, nimic din ceea ce mi-a arătat pentru oameni, în jurul lumii, nu a dat greș vreodată, căci El este Dumnezeu printre voi, oamenilor, este Dumnezeu cu noi, Duhul Sfânt.

Observați. Aici, în Luca 17, Isus a spus că sămânța împărătească va fi identificată prin același lucru.

Oh, întoarceți-vă! Părăsiți denumirile și urmați-L pe El!

Dacă credeți în Dumnezeu, știți că El vindecă bolnavii. Fără îndoială. Înainte oamenii spuneau: „O, noi știm că El poate să vindece, dar nu poate să mântuiască,” iar acum zic: „El poate să mântuiască, dar nu poate vindeca.” Vedeți? Este același diavol.

El este și Vindecător și Mântuitor; El este IeHoVaH-Jire și IeHoVaH-Rafa. Oh, întoarceți-vă la El!

Nu uitați că El a spus că lucrurile vor fi exact așa cum le vedeți astăzi și ne-a arătat tot ce se va întâmpla. Da, El a spus tot ce se va întâmpla și așa va fi.

Îmi pare rău că v-am ținut atât de mult, dar cred că voi încheia mâine seară că mai am încă șase pagini de notițe.

Plecați-vă capetele pentru un moment și fiți respectuoși. Poate nu sunteți de acord cu mine, dar eu v-am spus sincer ceea ce gândesc și ceea ce spune Scriptura.

Acum orice aș fi spus, dacă Dumnezeu nu răspunde, dacă El nu dovedește că acesta este Adevărul, dacă Urim și Tumim nu lucrează, înseamnă că mesajul nu este corect. Oricât de bine sună și oricât de adevărat pare, este greșit. Este nevoie ca Urim și Tumim să-L legitimizeze ca adevărat. Sămânța trebuie să vină la viață.

Eu am încercat să vă spun tot timpul că nu sunt un vindecător. Mulți oameni se ridică cu această pretenție, dar adevărul este că nici un om nu poate vindeca. Apoi sunt unii critici, care se ridică și spun că unii oameni pot să vindece, dar ei vorbesc așa numai ca să le poată găsi vină. Vedeți?

Adevărul este că oricine știe că nici un om nu poate vindeca, ci singurul care poate vindeca este Dumnezeu. Dacă Dumnezeu cheamă moartea, iar voi vă rugați cu toții ca ea să plece, nu veți putea face nimic împotriva ei. Dacă mi-aș tăia mâna și

aș sta aici așa, nu există nici o știință medicală în toată lumea, care să mi-o vindece. Nici un medic nu poate vindeca, pentru că el nu poate reface țesuturile distruse. Vă spun toate acestea, ca să vedeți adevărul.

Dacă mi-aș tăia mâna sau aș cădea jos mort, doctorul ar putea veni să-mi îmbălsămeze trupul și să mă facă să arăt timp de cincizeci de ani la fel de bine ca acum. Vedeți? Dar dacă ziceți că medicina este făcută să vindece o tăietură, de ce nu o vindecă? Dacă un medic vindecă cu adevărat o tăietură de mână, ar trebui să vindece orice fel de altă tăietură: o tăietură din masă, sau o tăietură din paltonul tău. Înțelegeți? Dacă vindecă o tăietură ar trebui să vindece orice fel de tăietură indiferent unde este ea.

Voi ziceți: „Păi, medicina este pentru ființele umane.” Atunci de ce nu le vindecă?

Voi ziceți: „Păi, viața a plecat de acolo!” Atunci este altcineva care vindecă. Sigur că da, căci Viața este Dumnezeu. Cu siguranță este El.

Unii păcătoși o pervertesc, dar cu toate acestea voi sunteți creați după chipul lui Dumnezeu, iar viața pe care o aveți, ați primit-o de la El. Voi știți aceasta. Și viața, Dumnezeu este Vindecătorul vostru, cu condiția să credeți aceasta.

Oh, eu am văzut atât de multe lucruri făcându-se!

Acum haideți să-L acceptăm, vreți? Dar înainte de asta, aș vrea să știu câți dintre voi sunt convinși.

Dacă sunteți veniți pentru prima dată în locul acesta, dar credeți că El este Fiul lui Dumnezeu; dacă credeți Cuvântul din seara aceasta, ridicați mâna în semn că doriți să fiți amintiți în rugăciune. Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Oh, sunt trei sau patru sute de mâini ridicate! Dumnezeu să vă binecuvânteze!

Credința vine prin auzirea Cuvântului, așa că mă gândesc că în loc să chem un rând de rugăciune, mai bine ne-am ruga cu toții.

Dar, înainte de a face aceasta, dați-mi voie să vă dau un text din Scriptură, pentru că tot ce facem trebuie să fie în Biblie. Dumnezeu nu recunoaște niciodată altceva. El nu va onora o minciună, ci doar Cuvântul Său, deoarece a promis că Cuvântul Său nu se va întoarce fără rod, ci va împlini scopul pentru care a fost trimis.

Indiferent cât de multă necredință se va ridica în tabără, Dumnezeu Își va onora Cuvântul când va găsi pe cineva care să-L creadă.

Vreau să vă spun un text care se află în Evrei 3, dacă nu mă înșel.

Biblia spune că El este Marele Preot care poate fi atins de neputințele noastre, chiar acum. Prin urmare, voi, cei care ați ridicat mâinile, veniți aici sus, ca să se facă rugăciune pentru voi în timp ce ne apropiem de încheiere. Acceptați-L pe Hristos ca Mântuitorul vostru, apoi hotărâți-vă pentru una din aceste biserici în care se propovăduiește Evanghelia. Duceți-vă acolo și cereți botezul creștin, căci în felul acesta, păstorul de acolo, care este un om al lui Dumnezeu, vă va lua și vă va duce mai departe.

Dacă aș fi fost din oraș, aș fi aparținut de una din aceste biserici, care cred Evanghelia. M-aș identifica cu ei, căci aceasta vrea El să facem.

Și acum, dacă El este Marele Preot care poate fi atins prin neputințele noastre, înseamnă că este Același ieri, azi și în veci, ceea ce înseamnă că și azi trebuie să lucreze la fel ca ieri.

Acum priviți. Odată, o femeie s-a atins de haina Lui, iar El a știut necazul ei, așa că S-a întors spre ea și i-a spus că credința ei a salvat-o. Când i-a spus aceste cuvinte, ea a simțit înlăuntrul ei că sunt adevărate, dar nu a făcut nici un efort ca să dovedească adevărul. De fapt nici nu trebuia să dovedească ceva.

Voi nu trebuie să dovediți nimic, ci să-L credeți pe Dumnezeu. Ca să vă salvați sufletul, voi nu trebuie să dovediți ceva, ci trebuie să spuneți simplu: „Doresc să-L văd pe El!” iar apoi, credeți.

Întreaga armătură a lui Dumnezeu este supranaturală: dragostea, blândețea, credința, îndelunga răbdare. Vedeți? Totul este supranatural, iar noi privim prin credință, la lucrurile care nu se pot vedea cu ochii firești.

În seara aceasta Hristos este aici, pentru că a făgăduit că *„oriunde sunt doi sau trei adunați în Numele Meu, sunt și Eu în mijlocul lor.”* – Matei 18.20 -. El este aici.

El este același ieri, azi și în veci, de aceea, rugați-vă și spuneți: „Doamne Isuse, eu sunt bolnav și am nevoie de ajutorul Tău. Te rog îndură-Te de mine și vindecă-mă. Știu că fratele Branham nu mă cunoaște, dar știu că el mi-a spus numai adevărul, așa că Te rog să confirmi cuvintele spuse de el. Eu pretind că sunt o sămânță a lui Avraam, prin Hristos. Eu pretind că sunt sămânță împărătească, prin faptul că cred în Isus Hristos care este Sămânța regală, și cred că sunt o parte din Mireasa Lui, din Biserica după care va veni.”

Tată, eu sunt bolnav și în nevoi, de aceea Te rog, Doamne Isuse, lasă-mă să mă ating de haina Ta. Confirmă aceasta prin legitimarea vorbirii fratelui Branham, care a spus că ai făgăduit că în timpul din urmă va fi ca în zilele Sodomei.

Lasă-l să-mi spună ce gândesc și să se roage pentru nevoile mele. Faceți așa.

Tată ceresc, acum totul este în mâinile Tale. Tot ce pot face eu, sau orice alt om, este să spun ceea ce ai vorbit Tu, adică Adevărul. Dovedește, Doamne, că acesta este Adevărul. Dovedește, Doamne, că am vorbit de la Tine, în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Dorința mea este ca voi să credeți, să aveți credință. Nimeni să nu se mai plimbe, ci stați cu toții respectuoși.

Aș vrea să vă imaginați că în fața voastră stă Hristos Cel înviat din morți, care a venit așa cum a făcut-o odată, când a intrat într-o odaie cu ușile închise, și când le-a zis celor prezenți, după ce a mâncat pâine: „*Pipăiți-Mă, vedeți că sunt carne și oase.*”, după care a dispărut așa cum a apărut.

El a făgăduit că în zilele din urmă Se va descoperi într-un trup omenesc (care era Hristos descoperit în trup), în Biserica Sa, în Mireasa Sa.

Vedeți, ei se unesc, pentru că este un timp al unirii. Bisericile de unesc, națiunile se unesc; Hristos și Mireasa se unesc. Este simplu, nu? Nu fiți nervoși și nu faceți presupuneri cu privire la nici un lucru, căci nu veți obține nimic, ci spuneți simplu: „Doamne, eu cred!”

Acum haideți să ne concentrăm asupra unui grup mic de aici. Să vedem câți L-au văzut pe Hristos făcându-Se cunoscut. Să vă vedem mâinile. Bănuiesc că ați văzut cu toții. În ordine. Acum rugați-vă. Fiți respectuoși.

Eu nu știu ce va face El acum, dar știu că aude și vede toate lucrurile.

Bărbatul care stă aici, suferă de hernie. Crezi că Dumnezeu te va vindeca? Da? Nu ne cunoaștem, este adevărat? Nu te-am mai văzut până acum, dar pentru problema aceasta te rugai, așa-i? Ridică mâna dacă este adevărat. Vedeți? Știi că

atunci când Andrei l-a dus pe Simon la Isus, Domnul i-a spus cine era. Crezi că El poate să-mi spună și mie cine ești? Dacă crezi, El poate s-o facă. Te va ajuta aceasta, astfel încât să crezi din toată inima? Veți crede și voi ceilalți?

Acel bărbat și-a ridicat mâna. Eu nu știu ce i-am spus, ar trebui să dau banda înapoi ca să aflu. Vedeți? Dar ce i-am spus este adevărul, da, domnule? În ordine.

Domnule Shepherd, crede din toată inima. Oh, dacă ai putea crede! Faptul că ți-am spus numele, nu este mai mult decât a spus El: „*Tu ești Simon, fiul lui Iona.*” Tot ce trebuie să faceți, este să credeți.

El a făgăduit că vom face aceleași lucrări ca și El, ceea ce dovedește că El este aici. Nu eu sunt cel ce face aceasta, ci El; și El este în voi, în Trupul Său de credincioși.

Doamna care plânge și se roagă cu capul plecat, suferă de cancer. Dacă nu te temi ci vei crede, Dumnezeu te va face bine.

Doamnă Hood, crede din toată inima că Isus te face bine și poți avea ceea ce ai cerut. Acum vei crede din toată inima? Amin.

Lângă tine stă o doamnă cu probleme la stomac și cu complicații la inimă. Dacă crezi din toată inima, poți avea vindecarea. Vei crede din toată inima și o vei accepta? În ordine.

Bărbatul cu hemoroizi...crezi că Dumnezeu te poate face bine? Ridică-te. Ce crezi, tu, cel care stai lângă bărbatul cu hernia? Crezi că Dumnezeu poate vindeca acea hernie și că-l poate face bine?

Acum aceasta este confirmarea. Dumnezeu a făcut o promisiune. Câți dintre voi credeți că Hristos este aici? Credeți?

Desigur, un om ar putea veni aici cu urmele cuielor în mâini și cu o rană în coastă, spunând: „Eu sunt Domnul!” Orice bătrân fățarnic ar putea face aceasta, dar trupul lui Isus Hristos stă la dreapta măririi, iar când acel Trup vine înapoi pe pământ, nu va mai fi timp. Însă Duhul este aici.

Viața Lui oferă evidența că El este aici, căci a făgăduit că va fi cu noi până la sfârșitul lumii.

Voi, cei care doriți îndurarea Lui, vreți să stați pentru un Cuvânt de rugăciune? Stați unde vă aflați și credeți. Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Dacă vă veți rușina de El acum, și Domnul Se va rușina de voi înaintea Tatălui, iar dacă vreți să-L mărturisiți acum, și El vă va mărturisi înaintea Tatălui.

Spuneți: „Eu vreau să-L accept pe Hristos ca Mântuitor personal, și să fiu umplut cu Duhul Său, chiar acum.”

Ridicați-vă în picioare pentru un moment de rugăciune. Așa.

Aceasta este o chemare la altar. Ridicați-vă. Noi nu avem un altar la care să mergem, ci inima voastră este altarul. Scoateți afară toată necredința și credeți că El este aici.

Doamne Isuse, ei sunt ai Tăi acum. Tu ai spus că nimeni nu poate veni la Tine, dacă nu este atras de Tatăl. Conform științei, mâinile lor atârnă în jos. Legea gravitației spune mâinilor noastre să atârne jos, dar ei au luat decizia de a încheia

cu lumea, și astfel și-au ridicat mâinile spre Tine, sfidând legea gravitației. Deci, noi sfidăm legea lumii și necredința.

Ei sunt ai Tăi în Numele lui Isus Hristos, iubesc darurile Evangheliei și nădăjduiesc că numele lor sunt scrise în Cartea Vieții Mielului, de aceea, Te rugăm să faci ca fiecare din ei să fie sus, ca și copiii preaiubiți ai Tăi.

Umple-i cu Duhul Tău cel Sfânt, și fă ca viețile lor să fie încărcate de puterea Dumnezeului celui Atotputernic, astfel încât, umilința și dragostea, bunătatea și blândețea să se reverse din ei, peste cei care sunt așa cum au fost ei înșiși odată. Îndură-Te, Doamne.

Singurul lucru pe care-l putem face noi, e să credem, iar acești oameni stau ca mărturie a credinței lor, de aceea, punem pe altar, credința mea și credința lor, împreună, căci ei sunt o parte din cei care așteptau după Jertfa Fiului lui Dumnezeu, ca să fie primiți în Împărăția lui Dumnezeu. Îndură-Te de ei, Doamne, în Numele lui Isus Hristos, căci ei îți aparțin.

Acum, voi cei care credeți din toată inima în El, ridicați mâna și spuneți: „Eu Îl cred și Îl accept chiar acum ca Mântuitorul meu personal, și doresc botezul Duhului Sfânt.”

Dumnezeu să vă binecuvânteze. Vă puteți așeza.

Mâine seară vom avea o adunare pentru botezul cu Duhul Sfânt, chiar în clădirea aceasta.

Acum, există o mulțime de fanatism pe care unii îl numesc botezul cu Duhul Sfânt, dar trebuie spus că este și un botez adevărat cu Duhul Sfânt, iar eu cred că ne vom întâlni cu El și mâine seară.

Câți din clădire sunt convinși că trăim în timpul din urmă? Câți din voi cred că acesta este Adevărul; că Cuvântul trebuie să fie așa în zilele din urmă? Ridicați mâna. Câți din voi sunteți credincioși? Ridicați mâinile. În ordine.

Isus a spus: „*Aceste semne îi vor urma pe cei ce cred...*” Câți din voi au nevoie de Hristos în inima lor? Ridicați mâna. În ordine. Voi, credincioșii care stați lângă ei, puneți-vă mâinile unul peste celălalt, și rugați-vă așa cum vă rugați în biserica voastră. Să nu vă rugați pentru voi, ci rugați-vă pentru cei de lângă voi, căci ei se vor ruga pentru voi.

Biblia spune: „*...își vor pune mâinile peste bolnavi și bolnavii se vor însănătoșa.*”

Acum rugați-vă în felul vostru, gândindu-vă la această făgăduință.

Doamne Isuse, ei sunt ai Tăi, de aceea, Te rog să-i primești în Împărăția Ta. Vindecă-i pe fiecare dintre ei și pe cei care au trimis aceste batiste, căci Te rugăm în Numele lui Isus Hristos. Satana nu mai poate să-i țină, de aceea, fie ca puterea Duhului, a Dumnezeului celui viu, să-i vindece pe fiecare în parte. -

Amin -